

חוק לתיקון פקודת התעבורה, תשכ"א-1961 *

1. בסעיף 4 לפקודת התעבורה¹ (להלן - הפקודה) -
- (1) בסעיף קטן (2) במקום הגדרת "רכב עבודה" יבוא: "רכב עבודה" פירושו - רכב, שצויד עבודה מורכב עליו באופן קבוע או שמבנהו עשוי לביצוע עבודה, והוא אינו מיועד להובלת משא או להסעת נוסעים";
- (2) אחרי סעיף קטן (3) יוסף: " (4) בעד רשיון רכב או חידושו תשולם האגרה שנקבעה בתקנות";
- (3) סעיפים קטנים (4) ו-(5) יסומנו, כסדרם, (5) ו-(6).
2. בסעיף 10 לפקודה, במקום סעיף קטן (2) יבוא: " (2) חייל או שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם צבא-הגנה לישראל או מטעם משטרת ישראל אינו חייב ברשיון נהיגה לפי פקודה זו שעה שהוא נוהג רכב של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל, הכל לפי הענין; שוטר שבידו רשיון נהיגה תקף מטעם משטרת ישראל וכן תעודת בוחן תנועה מטעם משטרת ישראל, רואים אותו כאילו היה בעל רשיון נהיגה לפי פקודה זו שעה שהוא בוחן כדין רכב מנועי מכל סוג שהוא."
3. במקום סעיף 10א לפקודה יבוא: "פטור מתלמד ונבחן" 10א. מי שנוהג רכב מנועי שעה שהוא לומד נהיגה בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות ומלווה מורה או מדריך, או שעה שהוא נבחן בחינת נהיגה ומלווה בוחן שנתמנה על ידי רשות הרישוי, אינו זקוק לרשיון נהיגה."
4. בסעיף 18 לפקודה -
- (1) פסקה (י) תימחק;
- (2) בסיפה, במקום "בתוספות" יבוא "בתוספת הראשונה או השנייה".
5. (א) סעיף 18א לפקודה יסומן 18ג וסעיף 18ב יסומן 18ה.
(ב) אחרי סעיף 18 יבוא:
- 18א. העובר עבירה לפי סעיף 218 לפקודת החוק הפלילי, 1936², תוך כדי שימוש ברכב, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות משלושה חדשים, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.
- 18ב. (א) נוהג רכב המתקרב למפגש מסילת ברזל ואינו עוצר רכבו לפני המסילה באחת הנסיבות המפורטות להלן, או שהוא ממשיך בנסיעתו לאחר שעצר כל עוד קיימות הנסיבות האמורות, דינו - מאסר שלוש שנים ולא פחות מחודש, או מאסר כאמור וקנס חמשת אלפים לירות; ואלה הנסיבות:

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"א (27 במרס 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 435, תשכ"א, עמ' 8.
1 חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.
2 ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

- (1) ניתן אות אזהרה על התקרבות רכבת בדגל, בעדשה אדומה מהבהבת או בדרך אחרת;
- (2) המחסום שלפני המסילה חוסם את הדרך או חלק ממנה או נע לקראת חסימת הדרך או פתיחתה;
- (3) רכבת מתקרבת נראית, נשמעת או משמיעה אות אזהרה.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין.

6. בסעיף 18 לפקודה יימחק סעיף קטן (ב).

תיקון סעיף 18 ג

7. אחרי סעיף 18 לפקודה יוסיף:

הוספת סעיף 18 ד

"הגשת אישום נגד עובד מדינה בתי משפט השלום, 1947³."

תיקון סעיף 18 ה

בסעיף 18ה לפקודה —

- (1) בסעיף קטן (1), במקום "לענין סעיף זה" יבוא "לענין פקודה זו";
- (2) במקום סעיף קטן (2) יבוא:
- "(2) מי שנתמנה שופט תעבורה לענין פקודה זו מוסמך לדון בעבירות אלה:
- (א) עבירות תעבורה;
- (ב) עבירות לפי הסעיפים 4, 13, 20, 22 לפקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947⁴, ולפי סעיף 24 לפקודה האמורה במידה שהוא מתייחס לעבירות שפורטו בפסקה זו;
- (ג) עבירות על חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957⁵, ועל התקנות והצווים שניתנו על פיו הנוגעים לתעבורה ולכלי רכב, הכל כמפורט בתוספת השלישית."

תיקון סעיף 19 א

בסעיף 19א לפקודה —

- (1) במקום סעיף קטן (2) יבוא:
- "(2) היה לשוטר יסוד להאמין כי אדם פלוני עבר עבירת קנס, יהיה רשאי למסור לו הזמנה למשפט בנוסח הקבוע, או להזמין למשפט בדרך אחרת שיקבע שר המשפטים בתקנות; לענין סעיף זה, "מסירת הזמנה" — לרבות הזמנה בדרך שקבע שר המשפטים כאמור;"
- (2) אחרי סעיף קטן (6) יוסיף:
- "(7) בהליכים על פי סעיף זה לא יחולו הוראות פקודת העבריינים הצעירים, 1937⁶."

3 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224.

4 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 41.

5 ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

6 ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 667, עמ' 137.

10. אחרי סעיף 19 לפקודה יוסף:

19. שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי עבירה פלוגית הנוגעת לאופניים ורוכביהם, אמצעים אשר שוטר, שעבירה כאמור נעברה לעיניו, רשאי לנקוט בהם כו במקום למניעת המשך העבירה.”

”סמכויות שוטר
בעבירות הנוגעות
לאופניים

11. בסעיף 21 לפקודה –

- (1) בסעיף קטן (2), בסוף פסקה (ב) יוסף:
”והורשע בדיון בפסק דין סופי על אותה עבירה תוך התקופה האמורה או לאחריה.”;
- (2) במקום סעיף קטן (3) יבוא:
”(3) הורשע אדם –

- (א) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;
(ב) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;
(ג) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש – דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים.”;
- (3) בסעיפים קטנים (4) ו-(5) במקום הסיפה החל מהמלים ”יהיה פסול” יבוא “דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משני חדשים”;
- (4) בסעיפים הקטנים (2) ו-(5), במקום “בתוספות”, בכל מקום שהוא, יבוא “בתוספת הראשונה או השניה”;
- (5) אחרי סעיף קטן (5) יוסף:

”(6) הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 18א, דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

(7) על אף האמור בסעיף קטן (3), אם הורשע אדם על עבירה מן העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השניה שגרמה לתאונת דרכים ובה נחבל אדם חבלה של ממש, ובשתי השנים שקדמו לאותה עבירה כבר הורשע כאמור, דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנה אחת; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק-הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

- (8) פסילה כאמור בסעיפים קטנים (3) עד (7) יכול שתהיה פסילה על תנאי ויחולו עליה הוראות סעיף קטן (2) (ב).
- (9) פסילה כאמור בסעיפים קטנים (1) ו-(3) עד (7) וכן בסעיף 21א (ב) היא מיום ההרשעה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; ובלבד שבחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין –
- (א) התקופה שלפני המצאת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות, ובדרך שנקבעה;
- (ב) תקופה, תוך תקופת הפסילה, בה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.”

“(ב) הורשע בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על עבירה לפי פרק י"ז לפקודת החוק הפלילי, 1936, שביצועה נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכב שיש לו עליו רשיון, דינו, נוסף לכל עונש אחר, פסילה מהחזיק רשיון כאמור לתקופה שלא תפחת משלוש שנים; ואולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.”

“(3) מי שנפסל בצו של קצין משטרה כאמור בסעיף קטן (2) רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בכטחון הציבור.

(4) החלטת בית המשפט לפי סעיפים קטנים (1), (2) או (3) ניתנת לעיון חוזר בדרך הקבועה לגבי צו שניתן בבקשה לשחרור בערבות לפי פקודת השחרור בערבות, 1944⁷, ובלבד שבקשה לעיון חוזר אשר על פי הפקודה האמורה יש להגישה לנשיא בית המשפט העליון, תוגש לנשיא בית המשפט המחוזי שבמחוזו ניתנה ההחלטה. שופט המעיין בבקשה כאמור רשאי לקיים את ההחלטה הקודמת, לשנותה או לבטלה, או לתת במקומה החלטה אחרת אשר בית המשפט האמור היה מוסמך לתיתה, או להחזיר את הענין אל בית המשפט האמור למתן החלטה אחרת על ידיו.”

21ד. (א) היתה רשות הרישוי משוכנעת, על פי ראיות שהובאו לפניה, כי בדרך נהיגתו של בעל רשיון נהיגה יש משום סכנה לעוברי דרך, או שבעל רשיון הנהיגה הוא פרוע או מופרע, רשאית היא, בהחלטה מנומקת ולאחר שניתנה לו הזדמנות להביא טענותיו לפניה, לפסלו מהחזיק ברשיון נהיגה.

“סמכות הרשות
לפסול נהגים
מסוכנים

(ב) בעל רשיון נהיגה שנפסל מהחזיק בו כאמור בסעיף קטן (א), רשאי לבקש משופט תעבורה ביטול הפסילה.

(ג) פסילה לפי סעיף קטן (א) תפקע כתום 30 יום מיום החלטת הפסילה, אם לא הוגשה לשופט תעבורה בקשה לאישורה לפני תום מועד זה או אם לא בוטלה על ידי השופט לפני כן;

שופט תעבורה רשאי לאשר את הפסילה, לצמימות, לתקופה מסויימת או עד למילוי תנאים שיקבע, לשנותה או לבטלה.

(ד) לא ניתנה החלטת שופט התעבורה תוך 60 יום מיום החלטת רשות הרישוי על הפסילה, ולא הורה השופט הוראה אחרת, תופסק הפסילה עד שתיתן החלטת השופט.

(ה) החלטת שופט התעבורה לפי סעיף קטן (ג) נתונה לערעור לפני בית המשפט המחוזי תוך 10 ימים מיום שהודעה לבעל רשיון הנהיגה, והוראות סעיף 21ג יחולו על הערעור, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

⁷ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1359, עמ' 57; ס"ח 26, תש"ט, עמ' 294.

(ו) שר המשפטים יקבע את סדרי הדין בדיון לפני שופט תעבורה בבקשות לפי סעיף זה.

פסילת נאשם
בעוון או בפשע
מהחזיק ברשיון

21ה. (א) הוגשו הודעת אישום או כתב אישום נגד בעל רשיון נהיגה או בעל רשיון רכב על פשע או עוון שביצועם נתאפשר או הוקל על ידי נהיגתו ברכב או על ידי השימוש ברכבו, רשאי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה, לפסול את בעל הרשיון מהחזיק בו, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו או שוטר, אם היה משוכנע כי המשך הנהיגה על ידי הנאשם האמור או המשך השימוש ברכבו יש בהם משום סכנה לציבור, ואם אין הנאשם פסול לפי סעיף 21ב(1).

(ב) פסילה כאמור תהיה ל-30 יום, אולם בית המשפט המוסמך לדון בעבירה רשאי להאריך את הפסילה עד לגמר ברור המשפט או עד למתן החלטה לפי סעיף 21א.

(ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לעיון חוזר בהתאם להוראות סעיף 21ב(4)."

15. בסעיף 23 לפקודה –

תיקון סעיף 23

(1) פסקה (כ"ו) (סומן כ"ז);

(2) אחרי פסקה (כ"ה) יבוא:

"(כ"ו) התנאת מתן רשיון או חידוש רשיון, על פי פקודה זו או התקנות לפיה, בחשלומו –

(1) כל קנס שמבקש הרשיון או חידושו נתחייב בו בדין בשל עבירת תעבורה או בשל עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב, ואשר לא שולם למרות שהגיע מועד תשלומו;

(2) המסים, המכס, האגרות, ההיטלים ותשלומי החובה האחרים החלים לגבי הרכב שעליו מבקשים את הרשיון או את חידושו;"

16. אחרי סעיף 24 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 24

"העונש לעבירה 24א. העובר על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דינו כאמור בסעיף 18, על התקנות או עונש קטן מזה שנקבע לה בתקנות."

17. בסעיף 25 (1) (ד) לפקודה, יוסף:

תיקון סעיף 25

"הרשות המקומית תסדיר בדיקת בטיחותם של האופניים ותלת-האופנים בעת מתן הרשיון."

18. בתוספת הראשונה לפקודה –

תיקון התוספת הראשונה

(1) סעיף 1 יימחק;

(2) במקום הסעיפים 2, 3 ו-4 יבוא:

"1. עבירה לפי סעיף 7 (למעט נהיגת רכב על ידי מי שלא חידש את רשיון הנהיגה וטרם חלפו ששה חדשים מיום פקיעת הרשיון), או סעיפים 18 (ג) או 18 (ז).

2. עבירה לפי תקנה 108 (ד) לתקנות התעבורה (רישוי רכב, מבנהו וצידוד), תש"ך-1960.⁸

3. עבירה לפי תקנה 5 (1) לתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג-1953.⁹

⁸ ק"ת 584, תש"ך, עמ' 692.

⁹ ק"ת 356, תשי"ג, עמ' 942.

תוספת שלישית

סעיף 18ה

1. עבירה על הוראות הסעיפים הבאים של חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957:
 - (א) סעיפים 20 עד 29, 32, 35 - במידה שהעבירות מתייחסות לצווים המפורטים בתוספת זו.
 - (ב) סעיף 39 - במידה שהוא מתייחס לעבירה על הוראות הסעיפים שצויינו בפסקה (א) והצווים המפורטים בתוספת זו.
2. צו ההגנה על פיקוח על מוצרי תעבורה), תשי"ב-1951.¹⁰
3. צו הגנה (פיקוח על צמיגים), תשי"ד-1954.¹¹
4. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מכסימלי להולכה במוניות), תשי"ח-1958.¹²
5. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשי"ח-1958.¹³
6. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (השכרת רכב פרטי), תשי"ט-1959.¹⁴
7. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הולכת סיור ברכב פרטי), תש"ך-1960.¹⁵

תיקוני נוסח

20. בנוסח הפקודה יתוקנו מונחים וביטויים אלה:

- (1) במקום המונח "חייב בדין" יבוא המונח "הרשעה";
- (2) במקום הביטוי "ריצה את ענשו" יבוא "נשא את ענשו";
- (3) במקום "הרשות המוסמכת" יבוא "רשות הרישוי";
- (4) בסעיפים 21 (1) ו-21 ה במקום "חוק" יבוא "דין";
- (5) בסעיף 21 יימחק סעיף קטן (1).

תחילה

21. תחילתו של חוק זה כיום י"ט באב תשכ"א (1 באוגוסט 1961).

דוד בן-גוריון יצחק בן-אהרון
ראש הממשלה שר התחבורה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

10 ק"ת 268, תשי"ב, עמ' 130; ק"ת 553, תשט"ז, עמ' 25.
11 ק"ת 445, תשי"ד, עמ' 721.
12 ק"ת 807, תשי"ח, עמ' 1581; ק"ת 896, תשי"ט, עמ' 1208.
13 ק"ת 821, תשי"ה, עמ' 1845.
14 ק"ת 922, תשי"ט, עמ' 1609.
15 ק"ת 1008, תשי"ך, עמ' 1063.